

45. ČLANEK

TEMA : REDKVICA IN REDKEV

Redkvice navadno gojimo za solate. Poznamo rdeče ali rdeče-bele, okrogle ali pa podolgovate oblike. Redkev ima debelejši koren in je bele, črne ali rdeče barve. Uporabljamo jo predvsem pozimi. Za siljenje vzgajamo sorto saxa treib. Zgodnji sorti pa sta še non plus ultra in promptus. Redkev sorta bela poletna pospravljamo poleti, zimska črna pa je primerna za skladiščenje. Redkvica raste zelo hitro, zato jo sejemo med druge vrtnine. Poletno in zimsko redkev pa sejemo kot naknadni posevek.

Redkvica potrebuje precej rodovitno in dobro, za vodo prepustno zemljo, ki ni pognojena s svežim hlevskim gnojem, če želimo, da bodo rastline dobro uspevale. Zemlja mora zadržati dovolj vlage, da bo rast redkvice res hitra. Če pa je vlage preveč ali je preveč pognojeno, se zelo razrastejo listi.

Zgodnji posevek redkvice najbolje uspeva na odprtih legah, v rahli senci a med drugimi vrtninami. Prvo redkvico dobimo iz setve v tunelu ali v zaprti gredi v januarju ali februarju. Na prosto brez zaščite sejemo šele od marca dalje do avgusta ali septembra vsaka dva tedna. Škodljivce redkvice so bolhači, in kapusova muha. Da redkvico zaščitimo pred njimi, pred setvijo zadelamo v zemljo basudin.

Redkvico sejemo 1 do 2 cm globoko, v vrste na razdaljo 10 do 15 cm ali na široko. V vročem in suhem vremenu postanejo redkvice pekoče, zato jih vsak teden zalivamo z 10 l vode na m². Zimska redkev je dolga, zato potrebuje globoko in strukturno zemljo. Humozne zemlje ne gnojimo, ker je v zemlji še dovolj hranil.

V nerodovitni zemlji pred setvijo gnojimo z NPK gnojilom. Ko so rastline dovolj velike, da jih primemo z roko, jih redčimo v vrsti na razdaljo 15 cm. Redkev raste zelo hitro in hkrati zasenči ves plevel, razen po vzniku, ko je potrebno okopavanje.

Spomladansko in jesensko redkvico pobiramo, ko so koreni debeli 2 cm, so hrustljavi in trdi. Če so tla preveč pognojena so koreni votli in neokusni. Zimska redkev dozori 10 do 12 tednov po setvi. Pobiramo jo proti koncu oktobra in shranimo v pesek, da jo imamo vedno na voljo. V toplejšem podnebjju jo pustimo v zemlji in jo zavarujemo pred zmrzalijo s slamo.

VIR: knjiga Pridelovanje vrtnin, Tony Biggs, založba Kmečki glas, 1986

